

Indretning. Jeg fandt mig derimod besøjet til at troe, at Consumtionen kunde have været beholdt, uagtet man havde indført Brændeviinsafgiften i Slesvig og havet Formalmingsafgiften i det øvrige Danmark. Men det er Noget, som nu ikke længer behøver yderligere at udhæves, hvorledes Forholdet da vilde have stillet sig; vi ere nu komne udover dette Punkt, og jeg har kun fremsat dette, for at vise, hvorledes Sagen vilde være kommen til at staae ligeoverfor min Betragtningmaade, hvis den endnu havde været et ganske aabent Spørgsmaal. I Anledning af den sidste ærede Talers Ord maa jeg bemærke, at en tilkommende Rigsdag vistnok ligesaa lidt som den nærværende maa give efter for noget moralsk Tryk; Rigsdagen maa beslutte efter hvad der er Ret og i visse Forhold nødvendigt. Den kan vel finde sig foruleiligt ved at tage Beslutning angaaende saadanne Forhold, hvorom en tidligere Rigsdag har fundet det fornødent at udgive en Lov, og hvorom der derefter senere har udviklet sig en anden Anskuelse; men denne Foruleilighed maa ikke virke paa den som et moralsk Tryk, der bringer den til at gjøre Noget, som ellers ikke vil kunne erkjendes for rigtigt eller nødvendigt. Forresten skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at overgive denne S til Afstemning i den Forventning, at der ellers ikke vil være noget Nyt i denne Sag at sige.

M. P. Brumm: Det er kun et Par Ord, jeg endnu skal tillade mig. Den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Valgkreds (H. P. Hansen), har vist neppe rigtigt hørt, hvad jeg tillod mig at yttre, eller ogsaa har jeg maaskee ikke udtalt mig med den tilbørlige Tydelighed; thi ellers vilde han neppe have tillagt mig en Vildfarelse og maaskee heller ikke aldeles have undladt at svare paa et Spørgsmaal, jeg indirecte tillod mig at gjøre. Jeg gif ud fra, at Kjøbenhavn ikke leed nogen Skade ved, at Consumtionen hævedes i Provindserne, og fra dette Udgangspunkt spurgte jeg, hvorfor da Kjøbenhavn blev forurettet, ialtsald naar de 60,000 Rbd., som der efter min Formening var Spørgsmaal om, lignedes paa en saadan Maade, at Kjøbenhavns Byrder derved ikke forøgedes. Jeg skal derfor

endvidere kun tillade mig at henvise til Pag. 43 i den Fremstilling, der ledsager Regjerings Udkast, der, troer jeg, vil bestyrke min Mening med Hensyn til de omtalte 60,000 Rbd. Med Hensyn til det subsidiaire Indstillingspunkt af Majoriteten, der nu vil komme til Afstemning, maa jeg dog tillade mig at yttre, at det forekommer mig, at, dersom Majoriteten i denne Forsamling bestemmer sig til at stemme for § 3 uden det sidste Punktum — jeg er berettiget til denne Forudsætning, da der er stillet et subsidiairt Forslag, hvorefter det sidste Punktum skal gaae ud — da vil denne Majoritet, der vedtager det, jo enten have gjort det klart for sig selv, om Meningen er, at de i ethvert Tilfælde ville have Consumtionen hævet, eller om den vil have Spørgsmaalet uafgjort til den næste Session. Er det Majoritetens Mening, at Consumtionen skal ophæves fra 1ste April 1852, aldeles uden Hensyn til, hvorledes Omstændighederne [da stille sig, — uden Hensyn til, om vi have faaet en Indkomstskat, uden Hensyn til, om Krigen endnu varer, uden Hensyn til, om der kan foreslaaes en hensigtsmæssig Maade at dække det Beløb paa, der kommer til at mangle, — dersom det er Majoritetens Mening, saa behøver den selv samme Majoritet, i næste Session, der vel vil bestaae af de samme Medlemmer som nu, kun at være af den samme Mening, og de ville da kunne opnaae deres Siemed. Er det derimod denne Majoritets Mening ikke at forlange Consumtionens Ophor under saadanne Forudsætninger, som jeg tillod mig at nævne, under saadanne mislige Omstændigheder, da er det skadeligt at optage dette Punktum; thi den har da paa en Maade bundet sig selv derved, saa man kun gjør Skade derved, uden egentlig at gavne.

Udler: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet i denne Sag ved denne Leilighed; men det er blot en Øtring, der foresaldt, som giver mig Anledning til en enkelt Bemærkning. Der er nemlig faldet en Øtring, som om Discussionen deelte sig mellem to Partier, og der var to Hovedanskuelser, der kaldtes den kjøbenhavnske og den sybste, og jeg vil derfor tillade mig den Bemærkning, at, idet jeg stemmer for den, som saaledes kaldes den kjøbenhavnske,